

Sygn. akt IV P 465/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Ławnicy:	Krystyna Karusewicz Alicja Maksimow
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 01 września 2017 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa J. R.

przeciwko (...) Sp. z o.o.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nie obciąża powódki kosztami sądowymi.

Sygn. akt IVP 465/16

UZASADNIENIE

W dniu 05.12.2016r. J. R. złożyła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. Supermarket (...) odszkodowanie w kwocie 5750zł z uwagi na naruszenie terminów i okresów wypowiedzenia oraz o zasądzenie kosztów procesu. Podczas rozprawy w dniu 01.09.2017r. wniosła o zasądzenie kosztów w kwocie biletów, które poniosła.

W odpowiedzi na pozew, (...) Sp. z o. o. w K., wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, z uwagi na to, że zastosowanie krótszego okresu wypowiedzenia nie uprawnia powódki do zasądzenia odszkodowania za wadliwe wypowiedzenie umowy o pracę.

Sąd ustalił, co następuje:

J. R. była zatrudniona u pozwanego na stanowisku doradcy klienta od 15.01.2016r., na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 14.01.2017r. z możliwością 2tygodniowego okresu wypowiedzenia z wynagrodzeniem w kwocie

1500zł brutto. Wykonywała obowiązki zastępcy kierownika sklepu. Jej wynagrodzenie liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, wynosiło 2564,46zł brutto.

W dniu 28.11.2016r. otrzymała oświadczenie datowane na dnia 30.11.2016r. o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 2tygodniowego okresu wypowiedzenia, który miał upłynąć w dniu 17 grudnia 2016r. W dniu następnym po otrzymaniu wypowiedzenia (29.11.2016r.), powódka przedłożyła zaświadczenie (...) o czasowej swojej czasowej niezdolności do pracy do dnia 04.12.2016r., a następnie w okresie od dnia 05.12.2016r. do dnia 11.12.2016r. W okresie od dnia 12.12.2016r. do dnia 16.12.2016r. nie wykonywała obowiązków pracowniczych na skutek opieki nad chorym dzieckiem. Pracownicy pozwanego poinformowali ją, że wypowiedzenie nie będzie 2 tygodniowe, ale 1 miesięczne. Powódka mając świadomość, że umowa będzie trwała do dnia 31.12.2016r., a świadectwo pracy będzie sprostowane, nie kwestionowała otrzymanej wiadomości. Nie stawiała się do pracy w dalszym okresie wypowiedzenia (od dnia 17.12.2016r. do dnia 31.12.2016r.), a jej niestawiennictwo zostało potraktowane jako nieobecność nieusprawiedliwiona. Nie otrzymała wynagrodzenia za ten ostatni z wymienionych okresów. Powódce zostało przesłane świadectwo pracy, powódka nie odwoływała się od jego treści. (dowód: umowa o pracę –k.6, rozwiązanie umowy o pracę –k. 7, zaświadczenie –k. 8, zeznania świadka E. D.–k. 46v -47 przesłuchanie powódki – k. 46-48, dokumenty dołączone i w aktach osobowych powódki)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie o zasądzenie odszkodowania w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę nie zasługuje na uwzględnienie.

Powódka wiązała swoje żądanie z naruszeniem przepisów umowy o pracę poprzez nie respektowanie terminów i okresów wypowiedzenia umów o pracę.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd w części dał wiarę powódce, gdyż wypowiadała się dość jasno, a na prawdziwość okoliczności przez nią podanych wskazują inne przeprowadzone dowody.

Sąd dał wiarę przesłuchanemu świadkowi, gdyż okoliczności przez niego podane tworzą logiczną całość, z tym, co wynika z dokumentów.

Przypomnieć należy, że w związku z określonym w pozwie przedmiotem sprawy, strona powodowa jest zobowiązana prowadzić postępowanie celem udowodnienia okoliczności wskazujących na naruszenie zasad wypowiedzania umów o pracę na czas określony, zawartych w kodeksie pracy, zaakceptowanych przez doktrynę i orzecznictwo.

Strona powodowa natomiast nie prowadziła postępowania celem wykazania, że doszło do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu przez pozwanego niezgodnie z zasadami wynikającymi z kodeksu pracy.

Bezspornym było, że wypowiedzenie zostało doręczone w dniu 28.11.2016r., zatem należy uznać, że jego bieg rozpoczął się od tego dnia, bez względu na to, że w samym dokumencie została wpisana data 30.11.2016r. Wcześniejsze doręczenie wypowiedzenia nie miało w niniejszej sprawie znaczenia dla długości okresu wypowiedzenia, które po sprostowaniu z 2 tygodni na 1 miesiąc, kończyło się w dniu 31.12.2016r. Argumenty powódki nie były chybione co do naruszenia art. 36 § 1 kp, w szczególności co do zasad, które miały zastosowanie do oświadczenia o wypowiedzeniu z dnia 28.11.2016r.

Jednocześnie bezsporne było, że w umowa o pracę zawarta (przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25.06.2015r., o zmianie ustawy – kodeks pracy (Dz.U. poz.1220) na czas określony od dnia od 15.01.2016r. do dnia 14.01.2017r. (czyli okresu ponad 6miesiący) z możliwością 2tygodniowego okresu wypowiedzenia, przewidziany był początkowo 2 tygodniowy okres wypowiedzenia. Zgodnie z treścią art. 32 § 1 kp w dotychczasowym brzmieniu, przed 22.12.2016r. umowa łącząca strony mogła być rozwiązana za wypowiedzeniem. Zgodnie z art. 14 ust. 3 cyt. ustawy przewidziane zostało, że dla umów zawartych na okres dłuższy niż 6miesiący, w których przewidziano możliwość ich rozwiązania z zachowaniem 2 tygodniowego okresu wypowiedzenia, trwających w dniu wejścia w życie cyt. ustawy, stosowane

powinny były być okresy wypowiedzenia, o których mowa w art. 36 § 1 ustawy zmieniającej w art. 1 w brzmieniu nadanym cyt. ustawą, tj. okresy 1miesięczne.

Po dniu 22.02.2016r. zatem rozwiązanie stosunku pracy przez pozwanego z powódką, powinno być dokonane w oparciu o zmienione przepisy kodeksu pracy. W myśl art. 36 § 1 kp po zmianach z dnia 22.02.2016r., okres wypowiedzenia powódki zatrudnionej co najmniej 10 miesięcy, wynosił 1 miesiąc. Pozwany, gdy zauważył błąd w wypowiedzeniu, poinformował powódkę przez pracownika, który miał z nią kontakt o tym, że okres wypowiedzenia upłynie po 1 miesiącu, a nie po 2 tygodniach.

Po zmianach przepisów po dniu 22.12.2016r. (Dz.U. z 2015r., poz. 1220) każda ze stron może rozwiązać umowę o pracę na czas określony bez względu na długość jej trwania za wypowiedzeniem. Przepisy te jednak nie dotyczą umowy stron (zob. przepisy art.32, 33 kp przed i po zmianach). Nie został jednak zmieniony art. 30 § 4kp, zatem w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę na czas określony, nadal nie musi być zawarte uzasadnienie.

W przypadku wypowiedzenia złożonego powódce dotyczącego umowy na czas określony, nie musi być wskazana przyczyna wypowiedzenia. Do złożenia wypowiedzenia doszło po upływie ponad 10 miesięcy zatrudnienia, z tym, że ostatni 11 miesięcy powódka nie wykonywała czynności pracowniczych. Pozwany mógł zwolnić powódkę z wykonywania obowiązków pracowniczych w okresie wypowiedzenia w myśl art. 36 2 kp w brzmieniu po dniu 22.02.2016r. ustaloną cytowaną ustawą, gdy była zdolna do pracy, ale powódka nie wносиła o to. Pozwany zaś, gdy powódka nie przybyła do pracy, nie wzywał jej do stawienia się. Powódka zaś w tym czasie złożyła już pozew (w dniu 13.09.2016r.). Jednocześnie, gdy powódka nie stawiała się do pracy, nie prowadził postępowania celem ustalenia czy zaistniało ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, ani nie dokonywał czynności celem ustalenia czy są podstawy do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Następnie powódka otrzymała świadectwo pracy, wskazujące na rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dniem 31.12.2016r.

W świetle powyższego niesłuszne jest twierdzenie powódki, że przysługuje jej odszkodowanie w kwocie 5750zł.

W oparciu o art.49kp, który nie został zmieniony cyt. ustawą, w razie zastosowania okresu wypowiedzenia krótszego niż wymagany, umowa o pracę rozwiązuje się z upływem okresu wymaganego, a pracownikowi przysługuje wynagrodzenia do czasu rozwiązania umowy. Pozwany zatem zastosował przepis art.36 § 1kp w nowym brzmieniu (od dnia 22.02.2016r.), i uwzględnił 1 miesięczny okres wypowiedzenia umowy zawartej na czas określony.

W oparciu o art. 80 kp, pozwany nie wypłacił powódce wynagrodzenia, jako że przysługuje ono tylko za pracę wykonaną.

Żądanie powódki nie zasługuje na uwzględnienie nie tylko co do zasady, ale także co do wysokości (jej wynagrodzenie liczone za 1 miesiąc wynosiło 2564,46zł brutto a kwota podana w pozwie 5750zł nie jest całkowitą wielokrotnością ani kwoty 2564, 46zł ani 1500zł).

Wobec powyższego, Sąd w świetle art. 45 § 1 kp a contrario, Sąd rozstrzygnął, jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, po myśli art. 98 kpc, jak w pkt II wyroku.

Sprawa wpłynęła w dniu 13.09.2016r. zatem, na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.1804) zasądził koszty procesu pozwanemu kwotę 360 złotych, jak w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł jak w pkt III wyroku, po myśli art. 102 kpc, uznając, że powódka nie byłaby w stanie ponieść kosztów postępowania ponad te, które zostały zasądzone w pkt II.

SSR Barbara Kokoryn